

Mål C-16/24 [Sinalov]ⁱ**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

11 januari 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Sofiyski gradski sad (Stadsdomstolen i Sofia, Bulgarien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

11 januari 2024

Brottmålsprocess mot:

YR

WV

AN

WY

Saken i det nationella målet

Behörighetskonflikt mellan en nationell domare och dennes domstolschef som avser det sätt på vilket den princip om slumpmässigt urval som gäller i medlemsstaten ska tillämpas vid fördelningen av mål. Fråga om efterlevnaden av principen om domstolarnas oavhängighet, som är ett uttryck för rättsstatsprincipen, när systemet för slumpmässig tilldelning av mål tolkas och tillämpas på ett sådant sätt att det inte är tillåtet för en nationell domare att självständigt fatta beslut om sin behörighet att handlägga ett brottmål som denne tilldelats av domstolschefen, vilket i en situation där domaren av behörighetsskäl hänvisade målet direkt till en annan domare vid samma domstol utan att inhämta domstolschefens samtycke, och den andra domaren tog emot målet för handläggning och beslutade att det var nödvändigt att inhämta yttranden från parterna i målet beträffande dennes behörighet att handlägga målet, likaså

ⁱ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

utandomstolschefens samtycke–fick till följd att disciplinära förfaranden inleddes mot de två nationella domarna med anledning av att de hade skadat rättsväsendets anseende och åsidosatt sina tjänsteåligganden.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av unionsrätten enligt artikel 267 FEUF

Fråga som har hänskjutits för förhandsavgörande

Utgör artikel 19[.1 andra stycket] FEU, jämförd med artikel 47 i stadgan, hinder för att en nationell lagstiftning, enligt vilken en av principerna för domstolsväsendet är ett slumpmässigt urval bland domarna för att fastställa vem som ska handlägga och avgöra ett brottmål, tolkas på ett sätt som innebär att misstankar om att nämnda princip har åsidosatts i ett mål som redan tilldelats av domstolschefen ska anses

1. som en rättslig fråga som ska avgöras av den domstol som handlägger målet, även efter att parterna har hörts och i mål om överklagande, eller
2. som en administrativ fråga, varvid domstolschefen således är ensam behörig att göra en motsvarande bedömning,

och dessutom tolkas på så sätt, att en situation där den domare som tilldelats målet, mot bakgrund av nämnda princip, anser att en annan domare ska handlägga målet och hänvisar målet till denna domare, och den andra domaren som övertagit målet beslutar att först höra parterna inom ramen för ett kontradiktoriskt förfarande och därefter självständigt fattar ett beslut om sin egen behörighet, innebär att båda domarna ådrar sig disciplinärt ansvar, då de genom sitt handlande skadar rättsväsendets anseende och åsidosätter sina tjänsteåligganden?

Anförda unionsbestämmelser och anförd praxis från EU-domstolen

Fördraget om Europeiska unionen (nedan kallat FEU), i synnerhet artikel 19.1 andra stycket.

Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), i synnerhet artikel 47.

Rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet (EUT L 300, 2008, s. 42).

Rådets rambeslut 2004/757/RIF av den 25 oktober 2004 om minimibestämmelser för brottsrekvisit och påföljder för olaglig narkotikahandel (EUT L 335, 2004, s. 8).

Dom av den 15 juli 2021, kommissionen/Polen (Disciplinärt regelverk för domare), C-791/19, EU:C:2021:596.

Dom av den 20 april 2021, Republika, C-896/19, EU:C:2021:311.

Dom av den 19 november 2019, A.K. m.fl. (Oavhängigheten hos avdelningen för disciplinära mål vid Högsta domstolen), C-585/18, C-624/18 och C-625/18, EU:C:2019:982.

Dom av den 2 mars 2021 A.B. m.fl. (Tillsättning av domare vid Högsta domstolen – Rättsmedel), C-824/18, EU:C:2021:153.

Dom av den 5 november 2019, kommissionen/Polen (Allmänna domstolars oavhängighet), C-192/18, EU:C:2019:924.

Dom av den 24 juni 2019, kommissionen/Polen (Högsta domstolens oavhängighet), C-619/18, EU:C:2019:531.

Anförda nationella bestämmelser

Nakazatelno-protsesualen kodeks (straffprocesslagen), i synnerhet artikel 42.2, artikel 44.1 och artikel 258.

Zakon za sadnata vlast (lagen om domstolväsendet) (nedan kallad ZSV), i synnerhet artiklarna 9.1, 86, 109, 307.2, 308, 327, 360b.1 och 360b.6.

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Den 30 oktober 2014 inleddes en brottmålsprocess vid Spetsializiran nakazatelen sad (Särskilda brottmålsdomstolen, Bulgarien) mot fyra personer för deltagande i en organiserad brottslig sammanslutning vars syfte var att begå skattebrott, närmare bestämt utebliven betalning av mervärdesskatt. De påstådda brotten ägde rum mellan januari 2008 och den 27 mars 2012.
- 2 Brottmålet tilldelades slumpmässigt genom ett datoriserat förfarande, där domaren Ivo Hinov valdes ut bland samtliga domare. Förhandlingen genomfördes vid en avdelning som sammanträdde med två lekmannadomare. Domaren Ivo Hinov (nedan kallad I. H.) beslutade den 19 oktober 2021 att inleda en ny process till följd av att den ena lekmannadomaren avled år 2021 mot bakgrund av principen att den dömande sammansättningen inte får förändras.
- 3 Den 27 juli 2022 upplöstes Spetsializiran nakazatelen sad (Specialiserade brottmålsdomstolen) och målet överlämnades till den behöriga domstolen, Sofijski gradski sad (Stadsdomstolen i Sofia, Bulgarien) (nedan kallad SGS). I. H. återinsattes även som domare vid SGS, där han också tjänstgör för närvarande.

- 4 Den 4 augusti 2022 använde sig domstolschefen vid SGS brottmålsavdelning av mekanismen för fördelning av mål i enlighet med principen om slumpmässig tilldelning bland samtliga domare vid domstolen. Brottmålet tilldelades domaren Hristinka Koleva (nedan kallad H. K.). Den 27 september 2023 fastslog hon, utan att pröva de rättsliga frågorna i målet, att domaren I. H. var behörig att pröva målet i sak. Hon hänvisade därför målet till I. H. för handläggning.
- 5 Den 3 oktober 2023 fattade I. H. beslut om att hålla en offentlig förhandling i syfte att höra parterna, i synnerhet beträffande frågan huruvida principen om slumpmässig tilldelning hade iakttagits. Parterna ansåg att H. K. hade gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning, eftersom en domare inte har rätt att hänvisa ett ärende till en annan domare för handläggning. Parterna anser att ärendet ska återlämnas till domstolschefen som ska göra en slumpmässig omfördelning av målet.
- 6 I ett beslut som antogs av I. H. den 23 november 2023 förklarade han att lagstiftaren har infört principen om slumpmässigt urval som en av de grundläggande principerna för domstolsväsendets organisation och att varje domstol är behörig att pröva sin egen behörighet. Han anser därför att det rör sig om en rättslig fråga (det vill säga en fråga som det ankommer på domstolen att avgöra, även i ett mål om överklagande) och inte en administrativ fråga (det vill säga inte en fråga som ska avgöras av domstolschefen).
- 7 Efter överklagande av I. H.:s beslut konstaterade den behöriga appellationsdomstolen att det endast är domstolschefen som är behörig att bedöma huruvida principen om slumpmässigt urval iakttagits vid den ursprungliga tilldelningen av ärendet.
- 8 Genom beslut av den 22 december 2023 inledde domstolschefen ett disciplinärt förfarande mot domarna H. K. och I. H. Vad gäller de faktiska omständigheterna anklagas H. K. för att ha underlåtit att återlämna ärendet till domstolschefen för omfördelning (och dessutom för att hon varken avbrutit förfarandet eller förklarat sig vara jävig), medan I. H. anklagas för att ha gått med på att handlägga ett mål, trots att det inte hade tilldelats honom i enlighet med kraven i ZSV. I rättsligt hänseende har de båda domarnas agerande kvalificerats som ”ett handlande som skadar rättsväsendets anseende och utgör ett åsidosättande av deras tjänsteåligganden”.

Domarens och domstolschefens huvudargument

- 9 **Domaren I. H.**, vars avdelning är den hänskjutande domstolen som har framställt förevarande begäran om förhandsavgörande till EU-domstolen,¹ anser att den

¹ Ö.a.: Den ursprungliga begäran om förhandsavgörande av den 11 januari 2024 ingavs individuellt av domaren i egenskap av avdelningsordförande. Genom beslut av den 15 januari 2024, vilket ingavs till domstolen den 17 januari 2024, fastställde hela avdelningen, det vill säga domaren och de två lekmannadomarna, det förstnämnda beslutet.

omständigheten att ordföranden för SGS inlett ett förfarande om disciplinära åtgärder mot honom innebär ett åsidosättande av hans rätt att fritt pröva sin egen behörighet att handlägga ett brottmål inom ramen för sina allmänna befogenheter som domare. I. H. anser att åtminstone två centrala frågor uppkommer i detta sammanhang. Den första frågan avser huruvida den hänskjutande domstolen är skyldig att medge att den i själva verket inte är behörig att pröva denna fråga, vilket skulle innebära att den samtidigt medger att det endast är domstolschefen som får göra denna bedömning. Den andra frågan avser huruvida de åtgärder som den hänskjutande domstolen hittills har vidtagit för att bedöma sin egen behörighet faktiskt utgör en disciplinär överträdelse och således utgör en grund för att avstå från att delta i avgörandet av saken, eftersom den berörda domaren skadar rättsväsendets anseende genom att vidta rättsliga åtgärder i ett visst mål, och därför inte kan fortsätta handläggningen av målet.

- 10 Den hänskjutande domstolen har kortfattat redogjort för karaktären hos och de praktiska följderna av principen om slumpmässigt urval vid tilldelning av mål. Den har påpekat att det nya systemet infördes för att begränsa godtycket vid fördelningen av mål, vilket traditionellt varit en fråga som domstolens ordförande ensam var behörig att avgöra. Det slumpmässiga urvalet sker när ett mål anhängiggörs vid domstol. Urvalet kan ske på två sätt. Den slumpmässiga tilldelningen kan ske 1) ”automatiskt” (genom enhetlig elektronisk tilldelning på grundval av den ordning i vilken ärenden inkommer) – i detta fall sker urvalet bland samtliga domare, vilket i förevarande mål omfattar domarna på SGS brottmålsavdelning, och tilldelas en av dem. Detta tillvägagångssätt tillämpas i samband med att målet anhängiggörs vid domstolen första gången. Slumpmässig tilldelning kan också ske i form av 2) ”fördelning till en viss domare”, det vill säga en ”manuell tilldelning”. Det andra tillvägagångssättet tillämpas i synnerhet i situationer där målet först har tilldelats en viss domare, men där denne senare har hänvisat ärendet till ett annat organ (till exempel till åklagarmyndigheten för att avhjälpa ett förfarandefel eller till en annan domstol som domaren har fastställt är behörig), varefter målet återupptas vid samma domstol. I dessa situationer tilldelas målet direkt till samma domare.
- 11 Enligt den hänskjutande domstolen innehåller den nationella lagstiftningen emellertid inte några närmare föreskrifter om vilken person som är behörig att bedöma huruvida domstolschefen har utövat sin befogenhet på ett sätt som iakttar principen om slumpmässigt urval på ett korrekt sätt. Det rör sig närmare bestämt om frågan huruvida det var riktigt av domstolschefen att göra tilldelningen enligt det första alternativet och välja bland samtliga domare, eller om målet borde ha tilldelats enligt det andra alternativet, det vill säga till en specifik domare. Den hänskjutande domstolen anser att det finns två möjliga synsätt i detta sammanhang.
- 12 Enligt det första synsättet innebär omständigheten att den nationella lagstiftaren har infört slumpmässigt urval som en organisatorisk princip för domstolsväsendet att det utgör ett väsentligt krav för domstolsförfarandets lagenlighet. Följaktligen gäller den allmänna principen att den domare som tilldelats målet är behörig att

pröva sin egen behörighet, inbegripet frågan huruvida principen om slumpmässigt urval har iakttagits vid tilldelningen av målet. Enligt detta synsätt ska principen om slumpmässigt urval genomföras i två steg. I ett första steg upprätthålls principen av domstolschefen som tilldelar målet till en viss domare genom att, efter eget skön, tillämpa antingen det ena eller det andra alternativet som redogjorts för ovan. Detta sker inom ramen för ett administrativt förfarande utan parternas medverkan. I ett andra steg ska den domare som har tilldelats målet göra en självständig prövning inom ramen för domstolsförfarandet, och således med alla de garantier som detta innebär, vilket i synnerhet omfattar att parterna ska höras och att beslutet kan prövas i högre instans.

- 13 Enligt det andra synsättet ankommer det endast på domstolschefen att kontrollera att ovannämnda princip iakttas. Om den domare som tilldelats målet anser att ärendet felaktigt har tilldelats honom eller henne, ska domaren först underrätta domstolschefen som därefter ska bedöma om omfördelning ska ske. Denna ståndpunkt företräds av appellationsdomstolen och SGS domstolschef som inledde det disciplinära förfarandet mot domarna I. H. och H. K. **Domstolschefen** anser att han ensam är behörig att göra denna bedömning och att H.K. därför först borde ha översänt ärendet till honom, tillsammans med en angivelse av skälen till detta, för att han därefter skulle pröva frågan om vem som har befogenhet att fatta beslut om omfördelning. I överensstämmelse med detta borde I. H. ha översänt målet direkt till domstolschefen efter att H. K. hade överlämnat det till honom, för att domstolschefen skulle kunna göra denna bedömning, i stället för att själv pröva huruvida han är behörig att handlägga målet utan att domstolschefen på den berörda domstolen lämnat sitt samtycke.
- 14 Den hänskjutande domstolen har emellertid framhållit att det inte framgår klart av den nationella lagstiftningen huruvida domstolschefens befogenhet att leda arbetet på domstolen såvitt avser bedömningen av domarnas behörighet att handlägga och avgöra mål även innefattar kontrollen av efterlevnaden av principen om slumpmässigt urval.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 15 Den hänskjutande domstolen har inledningsvis erinrat om att det nationella målet avser fastställande av om personer som anklagas för att ha deltagit i en organiserad brottslig sammanslutning och för mervärdesskattebedrägeri är skyldiga eller oskyldiga. I händelse av en fällande dom ska påföljden fastställas enligt rådets rambeslut 2008/841/RIF av den 24 oktober 2008 om kampen mot organiserad brottslighet och rådets rambeslut 2004/757/RIF av den 25 oktober 2004 om minimibestämmelser för brottsrekvisit och påföljder för olaglig narkotikahandel. Eftersom sekundärrätten är tillämplig i målet vid den nationella domstolen är även artikel 19.1 andra stycket FEU och artikel 47 i stadgan tillämpliga. Det nationella målet ska prövas av en domstol som är oavhängig i den mening som avses i unionsrätten.

- 16 Den hänskjutande domstolen anser att detta i första hand avser domarnas oavhängighet när de utövar rätten att pröva sin egen behörighet att handlägga ett visst mål (behörighet med hänsyn till tillämpningen av principen om slumpmässigt urval). Det ska således undersökas huruvida denna oavhängighet undergrävs om det endast är domstolschefen vid den berörda domstolen som är behörig att göra ovannämnda prövning och när domstolschefen anser att den berörda dömande avdelningens uppfattning att den själv har en sådan behörighet ska kvalificeras som en disciplinär överträdelse.
- 17 Den hänskjutande domstolen har i detta sammanhang erinrat om att EU-domstolen har slagit fast att domstolsväsendets organisation visserligen är en fråga som omfattas av nationell rätt, men att dess organisation ska garantera domarnas oavhängighet för att säkerställa skyddet för rättsstatsprincipen som ett grundläggande värde av stor betydelse. Detta gäller även för utformningen av bestämmelserna för genomförandet av disciplinära förfaranden mot domare.
- 18 Den hänskjutande domstolen här även påpekat att EU-domstolen anser att domarnas oavhängighet som sådan gäller i förhållande till den lagstiftande och den verkställande makten. I förevarande mål ska frågan om domarnas oavhängighet emellertid betraktas i ljuset av de berörda domarnas förhållande till domstolschefen, och endast beträffande en aspekt av detta förhållande, nämligen med avseende på prövningen av om principen om slumpmässigt urval har tillämpats korrekt, vilket är en prövning som domstolschefen redan har gjort.
- 19 Det ska dock erinras om att det är domstolschefens uppgift att skapa de förutsättningar som är nödvändiga för utövandet av den dömande makten, men att han inte själv har en dömande roll i det aktuella målet. Inom ramen för domstolssystemet utövar ordföranden för den berörda domstolen således endast genomförandebefogenheter och inte några rättsliga befogenheter i samband med utövandet av sin befogenhet att tilldela mål. Dessa befogenheter är tydligt avgränsade på följande sätt: de rättsliga befogenheterna utövas av domaren (med avseende på det mål som han eller hon handlägger) och de verkställande befogenheterna utövas av domstolschefen (med avseende på den domstol som han eller hon är ordförande för).
- 20 Dessutom framgår det av EU-domstolens praxis att ett inslag i domstolens oavhängighet är dess pålitlighet i förhållande till yttre faktorer. Denna fråga aktualiseras i målet vid den nationella domstolen, eftersom det finns en yttre faktor, nämligen domstolschefen, som insisterar på att han, i enlighet med principen om slumpmässigt urval, kan besluta vilken domare som ska handlägga målet.
- 21 EU-domstolen har även slagit fast att kravet på domares oavhängighet förutsätter att den aktuella domstolsinstansen fullgör sina uppgifter helt självständigt utan att ta emot order eller instruktioner från något håll och att den således är skyddad mot yttre inblandning eller påtryckningar som kan äventyra dess ledamöters oberoende prövning och påverka deras avgöranden.

- 22 I det nationella målet anser domstolschefen att en domare inte har möjlighet att pröva sin egen behörighet, eftersom domstolschefen anser sig ensam vara behörig att avgöra denna fråga och att hans avgörande är bindande för domaren. Den hänskjutande domstolen anser att detta ska kvalificeras som en form av yttre påtryckningar, eftersom det rör sig om en fråga som avser tillämpningen av en av de grundläggande principerna för rättskipningen. I förhållande till denna rättsliga prövning är domstolschefen emellertid en extern person.
- 23 Den hänskjutande domstolen anser att den praxis från EU-domstolen som har tillämpats på förevarande mål ska tolkas på så sätt att kravet på domares oavhängighet gäller från och med tidpunkten då en domare utses att handlägga och avgöra ett specifikt mål. Från och med denna tidpunkt blir domarens oavhängighet ett värde i sig och från och med denna tidpunkt får domaren inte längre utsättas för påtryckningar när det rör sig om de beslut som han eller hon fattar i samband med handläggningen och avgörandet av målet. Detta gäller även beslut som rör domarens egen behörighet.
- 24 I det nationella målet tilldelade domstolschefen ursprungligen detta mål till H. K. i vederbörlig ordning. Argumentet att domaren fortfarande står under domstolschefens kontroll och inte själv får avgöra frågan om sin egen behörighet att handlägga och avgöra målet i enlighet med principen om slumpmässigt urval, utan i stället måste begära att domstolschefen ska omfördela målet, kan inte godtas. Att tillerkänna H. K. rätten att självständigt pröva sin egen behörighet att handlägga målet innebär nämligen även ett erkännande av hennes rätt att självständigt hänvisa målet till I. H. om hon anser att han är rätt domare att handlägga målet. Härav följer att det är nödvändigt att erkänna I. H.:s rätt att själv, efter det att målet har hänvisats till honom, pröva huruvida han är behörig att handlägga målet enligt principen om slumpmässigt urval, vilket inbegriper rätten att fatta beslut om att höra parterna innan ett rättsligt avgörande meddelas, utan att överlåta detta beslut till domstolschefen.
- 25 Om domstolschefens argumentation godtas, så skulle det däremot innebära att den domare som ska handlägga och avgöra ett visst mål skulle vara helt beroende av domstolschefens vilja med avseende på en aspekt av behörigheten att handlägga och avgöra målet, utan att kunna göra en självständig prövning av denna aspekt. Enligt den hänskjutande domstolen leder detta i slutändan till att domstolarna – i just detta hänseende (prövningen av domarens behörighet att pröva och avgöra målet mot bakgrund av principen om slumpmässigt urval) – är beroende av domstolschefen.
- 26 Den hänskjutande domstolen ska även pröva huruvida det disciplinära förfarande som inletts mot I. H. inte äventyrar allmänhetens förtroende för rättsväsendets funktion och oavhängighet. I samband med detta är det viktigt att påpeka att EU-domstolen har slagit fast att ett disciplinärt förfarande som inleds mot en domare inte får utgöra ett medel för att kontrollera innehållet i rättsliga avgöranden som domaren meddelar och att reglerna om disciplinärt ansvar ska

vara utformade på ett sådant sätt att de förhindrar att en domare riskerar att disciplinära åtgärder vidtas enbart till följd av ett avgörande som denne meddelat.

- 27 Den hänskjutande domstolen anser att dessa villkor inte uppfyllda i det nationella målet, eftersom de disciplinära förfaranden som inletts mot H. K. och I. H. avser innehållet i skriftliga rättsliga avgöranden som de har meddelat. I verkligheten är syftet med de disciplinära åtgärderna att kritisera dem för att innehållet i avgörandena inte överensstämde med domstolschefens uppfattning. När det gäller disciplinära förfaranden som rör innehållet i ett rättsligt avgörande har domstolen slagit fast att disciplinärt ansvar endast kan aktualiseras i ”vissa exceptionella fall”. Det omfattar ”domares ... allvarliga ursäktliga handlingar, exempelvis bestående i att avsiktligt och i ond tro eller till följd av särskilt grov och uppenbar oaktsamhet åsidosätta de nationella och unionsrättsliga regler som de ska säkerställa efterlevnaden av, eller godtyckliga avgöranden eller rättsvägran”.
- 28 Den hänskjutande domstolen har dragit slutsatsen att H. K.:s och I. H.:s beslut att bedöma sin egen behörighet att pröva målet vid den nationella domstolen inte kan anses utgöra en tillräckligt exceptionell och allvarlig lagöverträdelse. Det rör sig om ett omtvistat utövande av befogenheter. H. K. och I. H. ansåg att en viss befogenhet endast kunde utövas av domaren (domarens prövning av sin egen behörighet med hänsyn till efterlevnaden av principen om slumpmässigt urval) men däremot inte av domstolschefen. Domstolschefen ansåg däremot inte endast att han ensam var behörig att fatta detta beslut, utan dessutom att H. K. och I. H. gjorde sig skyldiga till en disciplinär överträdelse genom att ifrågasätta hans behörighet. Det ska även noteras att H. K. och I. H. vederbörligen motiverade sina rättsliga avgöranden i detta avseende. Domstolschefen tog emellertid inte hänsyn till denna omständighet och prövade inte heller om det endast rörde sig om en felaktig rättstillämpning. Tvärtom utnyttjar domstolschefen det disciplinära förfarandet för att skydda sin exklusiva behörighet att avgöra hur principen om slumpmässig tilldelning ska tillämpas på ett korrekt sätt.
- 29 Slutligen har den hänskjutande domstolen framhållit att kravet på domares oavhängighet inte är ett självändamål, utan syftar till att säkerställa parternas rätt till försvar, vilket uppenbart inbegriper rätten att bli hörd. Det agerande från I. H.:s sida som föranledde att disciplinära åtgärder vidtogs mot honom syftade just till att ge parterna möjlighet att yttra sig i frågan huruvida principen om slumpmässigt urval hade iakttagits i samband med domstolschefens ursprungliga tilldelning av målet och i samband med att H. K. hänvisade målet till I. H. Det innebär i själva verket att parternas rätt till ett effektivt försvar säkerställdes med avseende på avgörandet av denna fråga, då hänsyn togs till deras synpunkter. Om denna fråga i stället hade prövats av domstolschefen på administrativ väg, så skulle han ha fattat ett beslut på grundval av en egen bedömning och utan att höra parterna.
- 30 Sammanfattningsvis anser den hänskjutande domstolen att det i förevarande mål är nödvändigt att pröva huruvida principen om domstolarnas oavhängighet, som ett uttryck för rättsstatsprincipen, är säkerställd. Den hänskjutande domstolen

anser att den effektiva tillämpningen av medborgarnas grundläggande rättigheter enligt unionsrätten endast kan garanteras om de skyddas av oavhängiga domstolar. Och denna oavhängighet ska uppstå i samband med att ett mål tilldelas. Från och med denna tidpunkt är domaren helt och hållet ansvarig för sina avgöranden. Domarens fel ska rättas av parterna genom att ett överklagande inges, eller av högre domstolsinstanser på eget initiativ. Om domstolschefen kan utöva kontroll över målet även efter att det tilldelats, även om det bara är med avseende på en aspekt (i förevarande fall efterlevnaden av principen om slumpmässigt urval), kan domstolen inte anses vara helt oavhängig.

ARBETSDOKUMENT